

Den här sidan har genererats genom maskinöversättning [Länk]. Maskinöversättningar kan innehålla fel som riskerar att minska tydligheten och exaktheten. Ombudsmannen frånsäger sig allt ansvar för eventuella avvikelser. För den mest tillförlitliga informationen och rättssäkerheten hänvisas till källversionen i engelska via länken ovan. För mer information, se vår [språk- och översättningspolicy](#) [Länk].

Beslut i ärende 413/2008/BB - Retroaktiv tillämpning av ny policy för hänvisningar

Beslut

**Ärende 413/2008/BB - Undersökning inledd den 16/04/2008 - Rekommendation
beträffande 05/01/2010 - Beslut den 08/04/2010**

Klaganden, som är maltesisk medborgare och universitetsprofessor, ingick 2004 och 2006 kontrakt om tjänster med Europeiskt centrum för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop). Inom ramen för dessa kontrakt utarbetade han vetenskapliga rapporter som skulle publiceras av Cedefop (Cedefop är en EU-byrå som har sitt säte i Thessaloniki i Grekland och hjälper till att främja och utveckla yrkesutbildningen i EU).

2004 angavs klaganden som författare på omslaget. Cedefop vägrade emellertid att ange honom som författare till rapporten för 2006 som publicerades 2008. Byrån grundade sitt beslut på sin nya policy för hänvisningar som fastställts i oktober 2007. Klaganden hävdade att Cedefops vägran inte överensstämde med byråns tidigare praxis och var oskälig. Han hävdade att han borde erkännas som upphovsman.

Ombudsmannen lade fram ett förslag till vänskaplig förlikning som grundade sig på att han preliminärt dragit slutsatsen att ett administrativt missförhållande förelåg, nämligen att Cedefop inte hade agerat rättvist och inte respekterat klagandens berättigade förväntningar vid tillämpningen av sin nya policy för hänvisningar på klagandens rapport för 2006 trots att rapporten var avtalad, färdig och godkänd för publicering innan Cedefops nya policy trädde i kraft i oktober 2007.

Cedefop avvisade ombudsmannens förslag till vänskaplig förlikning. Cedefop hävdade att de immateriella rättigheterna uttryckligen överlätits till Cedefop i kontrakten och att klaganden inte handlat i god tro. Ombudsmannen tillbakavisade bestämt Cedefops påstående och lade fram ett förslag till rekommendation om att Cedefop skulle erkänna klaganden som upphovsman och införa en rättelse i alla versioner av undersökningen som distribueras i framtiden. Cedefop godtog förslaget till rekommendation och samtyckte till att genomföra det.

Klaganden var nöjd med utfallet och riktade ett stort tack till ombudsmannen och hans medarbetare.

BAKGRUNDEN TILL KLAGOMÅLET

1. Den klagande är universitetsprofessor. År 2004 ingick han för första gången ett tjänstekontrakt med Europeiska centrumet för utveckling av yrkesutbildning (Cedefop). Cedefop är en europeisk byrå som bidrar till att främja och utveckla yrkesutbildningen i Europeiska unionen. På grundval av detta avtal utarbetade han ett vetenskapligt dokument (nedan kallad 2004 års rapport), som senare offentliggjordes av Cedefop. Klaganden citerades som författare på försättsbladet. [1]

2. Den 15 juni 2006 undertecknade klaganden ytterligare ett tjänsteavtal [2] (nedan kallat avtalet) med Cedefop för att utarbeta ett nytt vetenskapligt dokument (nedan kallad 2006 års rapport).

3. Klagandens rapport för 2006 godtogs för offentliggörande i mars 2007 och offentliggjordes 2008, under titeln *Från politik till praktik, En systemisk förändring till livslång vägledning i Europa*. [3] Men hans namn nämndes inte på försättsbladet. I stället nämndes han bara som en av bidragsgivarna i avsnittet "Godkännanden" i rapporten.

4. I januari 2008 förklarade Cedefop som svar på en fråga från klaganden att det hade ändrat sin citeringspolicy i oktober 2007. Till följd av detta erkändes inte längre upphovsmannen till externa rapporter i Cedefops publikationer.

5. Den 10 februari 2008 vände sig klaganden till ombudsmannen.

FÖREMÅLET FÖR UTREDNINGEN

6. Klaganden hävdade att Cedefops vägran att erkänna honom som författare till 2006 års rapport var oförenlig med centrumets tidigare praxis och var orättvis.

7. Klaganden hävdade att Cedefop borde erkänna sitt författarskap i avsnittet om erkännanden i rapporten i enlighet med de villkor som överenskommits med honom.

UTREDNINGEN

8. Den 16 april 2008 bad ombudsmannen Cedefop att avge ett yttrande, vilket den gjorde den 24 juli 2008. Yttrandet översändes till klaganden för synpunkter, som han skickade den 16 oktober 2008.

9. Den 10 februari 2009 kontaktade ombudsmannen klaganden för att diskutera ett förslag till vänskaplig lösning.
10. Den 19 mars 2009 lade ombudsmannen fram ett förslag till en vänskaplig lösning till Cedefop.
11. Den 7 maj 2009 meddelade Cedefop att man inte kunde godta ombudsmannens förslag.
12. Den 9 juni 2009 skickade klaganden sina synpunkter på Cedefops svar på ombudsmannens förslag.
13. Den 5 januari 2010 lade ombudsmannen fram ett förslag till rekommendation till Cedefop.
14. Den 15 januari 2010 godtog Cedefop ombudsmannens förslag till rekommendation.
15. Den 18 mars 2010 uppgav klaganden att han var nöjd med resultatet och tackade uppriktigt ombudsmannen och hans team.

OMBUDSMANNENS ANALYS OCH SLUTSATSER

A. PÅSTÅENDET ATT CEDEFOP AGERADE ORÄTTVIST OCH INKONSEKVENT

Argument som läggs fram för ombudsmannen

16. Klaganden hävdade att Cedefops vägran att erkänna honom som författare till 2006 års rapport var oförenlig med dess tidigare praxis och var orättvis.
17. Till stöd för sitt påstående framförde klaganden följande argument:
 - a) Cedefop erkände honom tydligt som författare till 2004 års rapport genom att citera hans namn på försättsbladet i 2004 års rapport. Kommissionen har dock inte gjort det när det gäller 2006 års rapport.
 - B) Det avtal på grundval av vilket 2004 års rapport beställdes till honom var exakt detsamma som det kontrakt som avsåg 2006 års rapport. Han ansåg därför att Cedefops citeringspolicy för 2006 års rapport skulle vara identisk med den som användes i 2004 års rapport när han kom överens om avtalet om att utarbeta 2006 års rapport.
 - C) Cedefops nya hänvisningspolicy borde inte ha tillämpats retroaktivt.

18. Klaganden hävdade också följande:

(a) I förhandsversionen av 2006 års rapport som delades ut till deltagarna vid en konferens om "vägledning för arbetskraftens utveckling" (Thessaloniki den 25–26 juni 2007) citerade Cedefop honom som författare. och

B) Till och med efter det att den nya policyn infördes tilldelade Cedefop i november 2007 W:s författarskap för en publikation av W. i samma publikationsserie som klagandens rapport innehåller.

19. I sitt yttrande till ombudsmannen medgav Cedefop att de avtal som ingåtts med klaganden avseende både 2004 års rapport och 2006 års rapport var identiska. De innehöll inga regler om citeringspolitik. I artikel II.8 i avtalen föreskrevs emellertid följande: " *Alla resultat eller rättigheter till dessa, inbegripet upphovsrätt och andra immateriella eller industriella rättigheter som erhållits vid fullgörandet av avtalet, ska ägas uteslutande av Cedefop, som får använda, publicera, överlåta eller överföra dem på det sätt som det anser lämpligt, utan geografisk eller annan begränsning, utom när industriella eller immateriella rättigheter finns innan avtalet ingås.*" Denna bestämmelse är förenlig med de allmänna villkoren i budgetförordningen, där det anges att en institution har äganderätt till resultaten av sina tjänsteavtal och tillhandahåller dem. I artikel II.10 får en institution " *besluta om användning, distribution och offentliggörande av resultaten av tjänsteavtalet, inbegripet rätten att endast använda delar av resultaten, eller att inte offentliggöra något av resultaten, såsom den finner lämpligt.* "

20. Fram till 2007 hade Cedefop ingen tydlig hänvisningspolicy avseende de dokument som utarbetats på grundval av tjänstekontrakt. Beslut i detta avseende fattades från fall till fall. I oktober 2007 fastställde Cedefop sin citeringspolicy och följde strikt den i fråga om alla publikationer som publicerats från och med detta datum.

21. Som ett resultat av denna policy nämns inte längre författare till avlönade rapporter, som beställts av Cedefop på grundval av tjänstekontrakt och som normalt är föremål för ändringar som införts av Cedefops experter, som författare i de slutliga publikationerna. De *erkänns emellertid i avsnittet om erkännanden i linje med deras specifika bidrag till det uppnådda resultatet, inklusive den tydliga hänvisningen till respektive tjänstekontrakt.* " De författare som lämnar in icke-avlönade artiklar för Cedefops publikation med titeln *European Journal of Vocational Training* erkänns däremot som författare.

22. I klagandens fall angav Cedefop att det inte tillämpade sin hänvisningspolicy retroaktivt. I detta avseende noterade kommissionen att klagandens rapport offentliggjordes kort efter datumet för antagandet av den nya policyn.

23. Cedefop påpekade också att det inte var möjligt att informera potentiella externa uppdragstagare, ofta företrädare av konsortier, om denna hänvisningspolitik, med tanke på antalet tjänstekontrakt som företaget tilldelade. Under alla omständigheter förvärvade sådana entreprenörer inte rätten att bli citerade som författare i Cedefops publikationer.

24. När det gäller W:s offentliggörande uppgav Cedefop att det rörde sig om ett oavlönat bidrag

som inte var kopplat till ett tjänstekontrakt. Därför var citeringspolicyn inte tillämplig på den.

25. Cedefop hävdade slutligen att klagandens utkast till rapport som användes vid konferensen i Thessaloniki i juni 2007 ännu inte utgjorde en *Cedefop-publikation*. På försättsbladet var det tydligt markerat ” *Bakgrundsdokument/slutrapport, EN ej reviderad* ”. Detta innebar att dokumentet var oredigerat och oreviderat, eftersom inga tillägg eller ändringar hade gjorts av Cedefops interna experter.

26. I sina synpunkter kunde klaganden inte se sambandet mellan ersättning för en studie och författarskap och hävdade att Cedefops experter inte bidrog till 2006 års rapport. Han vidhöll i huvudsak sitt ursprungliga påstående, argument och påstående.

OMBUDSMANNENS ANSTRÄNGNINGAR FÖR ATT NÅ EN VÄNSKAPLIG LÖSNING

Efter noggrann behandling av yttrandet och klagandens synpunkter var ombudsmannen inte övertygad om att Cedefop hade svarat på klagandens påståenden och påståenden på ett tillfredsställande sätt.

Ombudsmannens preliminära bedömning som ledde fram till ett vänskapligt lösningsförslag

27. För det första är det obestridligt att om en forskare producerar en rapport som ska publiceras av Cedefop, skulle forskaren få en extra fördel om hans/hennes namn citerades på publikationens försättsblad.

28. För det andra kan Cedefop, inom ramen för sitt utrymme för skönsmässig bedömning, fastställa en ny hänvisningspolicy som ändrar dess praxis när det gäller citat. Cedefop bör dock inte påverka de författare som förlitade sig på den *gamla* praxisen när de producerade och lämnade in sina studier. I detta avseende påpekade ombudsmannen att en retroaktiv återkallelse av en rättsakt, som har gett individuella rättigheter eller liknande förmåner till en enskild, strider mot de allmänna rättsprinciperna [4].

29. Ombudsmannen ansåg att det var rimligt för klaganden att förlita sig på Cedefops befintliga praxis när han i mars 2007 lämnade in 2006 års rapport.

30. Mot bakgrund av ovanstående ansåg ombudsmannen att Cedefop a) inte agerade rättvist och b) inte respekterade klagandens berättigade förväntningar på Cedefops *gamla* hänvisningspraxis genom att tillämpa sin *nya hänvisningspolicy på klagandens rapport från 2006, som godkändes, färdigställdes och godtogs för offentliggörande innan denna nya policy trädde i kraft i oktober 2007*. Eftersom detta kan vara ett fall av administrativa missförhållanden lade ombudsmannen i enlighet med artikel 3.5 i Europeiska ombudsmannens stadga fram följande förslag till en vänskaplig lösning:

Cedefop kan:

För det första ber klaganden om ursäkt för att ha tillämpat den nya citeringspolicyn på den rapport som godkänts och avslutats före den 1 oktober 2007. och

För det andra erkänner klagandens författande av 2006 års rapport på samma sätt som den erkändes i 2004 års rapport "Guidance policies in the knowledge society: trender, utmaningar och svar i hela Europa" och infoga en rättelse i alla versioner av studien som distribueras i framtiden.

De argument som lagts fram för ombudsmannen efter hans vänliga lösningsförslag

31. Cedefop instämde inte i ombudsmannens förslag. Den hävdade att den fullt ut hade följt tjänsteavtalet, som utgjorde den enda rättsliga grunden för att behandla denna fråga. I detta avseende påpekade kommissionen att de avtal som ingicks 2004 och 2006 uppenbarligen inte gav klaganden rätt att få sitt namn citerat.

32. Cedefop hävdade också att den rättsliga principen om berättigade förväntningar inte var relevant i förevarande fall, eftersom det inte fanns någon etablerad långvarig hänvisningspraxis före oktober 2007. I stället fattades beslut om citeringar från fall till fall. I detta sammanhang utgör en enda händelse inte en "konsekvent praxis". [5] Dessutom gav Cedefop inga som helst garantier för att klaganden skulle återopas som författare till 2006 års rapport.

33. Enligt Cedefop överlät avtalen uttryckligen och uttömmande de immateriella rättigheterna till Cedefop. Den klagande var tydligt medveten om detta. Han agerade därför inte i god tro. Enligt Cedefop medgav klaganden i sina klagomål till Cedefop att det ur formell och rättslig synvinkel inte fanns någon rätt till upphovsmannaskap. [6] Följaktligen kunde klaganden inte ha berättigade förväntningar på att få en förmån som i själva verket skulle strida mot de klart angivna avtalsbestämmelserna. Rättssäkerhetsprincipen har iakttagits, eftersom rättsreglerna var tydliga och precisa. [7] Cedefop underströk att det inte heller finns någon rättspraxis som stöder uppfattningen att en felaktig tillämpning av en bestämmelse i ett enda tidigare tjänsteavtal skulle möjliggöra berättigade förväntningar. En felaktig tillämpning av ett avtal kan i själva verket aldrig ge individuella rättigheter.

34. Cedefop hävdade vidare att en extern entreprenör som ingår ett tjänsteavtal med centrumet gör det i egenskap av tjänsteleverantör och inte i egenskap av forskare. Sammanfattningsvis tillhandahåller han tjänster i enlighet med mycket specifika avtalsbestämmelser och tillhandahåller inte något vetenskapligt dokument. De tjänster som ska tillhandahållas Cedefop anges i detalj i tjänstekontraktet, inklusive det exakta ämnet, forskningens inriktning och längden på den rapport som ska överlämnas till Cedefop. De respektive anbudsspecifikationerna, som ingår i tjänstekontraktet, innehåller exakta anvisningar om rapportens omfattning och innehåll. För att säkerställa att den externa uppdragstagaren följer anbudsspecifikationerna ska Cedefops personal övervaka och övervaka uppdragstagarnas uppgifter steg för steg och ge vägledning och instruktioner till tjänsteleverantörerna/externa entreprenörer. Dessutom kan resultatet av tjänstekontraktet, det vill säga rapporten, publiceras i en helt modifierad version eller i den ursprungliga versionen. Cedefop kan besluta att skriva om

rapporten som den vill, eftersom det är Cedefops immateriella rättigheter. Cedefop bestämmer när och om den ska publicera, och kan mycket väl besluta att aldrig publicera en rapport.

35. Cedefop uppgav att stoppdatumet för citeringspolitiken var oktober 2007. Detta tillämpades strikt och utan undantag av Cedefop. I vilket fall som helst fanns det ingen hänvisningspolicy före oktober 2007, trots klagandens antaganden om motsatsen.

36. Cedefop uppgav att det ligger inom sitt utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller att fastställa en hänvisningspolicy.

37. Cedefop uppgav vidare att frågan om hänvisning är en intern fråga för Cedefop. På grund av sin interna karaktär informerades klaganden inte om Cedefops hänvisningspolicy. Det enda relevanta och rättsligt bindande dokumentet för externa uppdragstagare är tjänstekontraktet.

38. När det gäller klagandens hänvisningar till bidraget från W., som citerades som upphovsman, uppgav Cedefop att detta bidrag inte var kopplat till något tjänsteavtal som ingåtts med Cedefop. Snarare utgjorde det Mr W:s eget självständiga arbete. Cedefop tillade att W. naturligtvis kan göra anspråk på författarskap för detta verk. Externa uppdragstagare, däribland klaganden, omfattas däremot av bestämmelserna i deras tjänsteavtal med Cedefop. Med andra ord är deras bidrag resultatet av de exakta instruktioner och anvisningar som anges i tjänstekontraktet, inklusive vägledning, översyn och rättelser av Cedefops personal. Cedefops personals bidrag till detta arbete är således obestridligt.

39. Cedefop uppmärksammade ombudsmannen på att klaganden skickade sju skrivelser om klagomål till Cedefop. Cedefop svarade i stor utsträckning till var och en, trots att dessa skrivelser var repetitiva och innehöll många ogrundade påståenden och påståenden.

40. Cedefop blev förvånad över att klaganden inte verkade uppskatta att hans bidrag återspeglades på lämpligt sätt i avsnittet om erkännanden i den offentliggjorda rapporten. Den påpekade att användningen av sådana erkännanden är vanligt förekommande i Europeiska unionen.

41. Eftersom de avtalsbestämmelser som var tydliga och specifika och som Cedefop följde på skrivelsen utgjorde den enda relevanta rättsliga grunden, instämde Cedefop inte med förslaget till en vänskaplig lösning.

42. Cedefop beklagade att klaganden hade ogrundade och orimliga förväntningar. Den uppgav också att tonen och innehållet i hans korrespondens hade gett upphov till allvarliga tvivel om klagandens intresse av att nå en vänskaplig lösning på denna fråga.

43. Sammanfattningsvis bad Cedefop ombudsmannen att ompröva sin bedömning och avsluta sin undersökning med konstaterandet att inga administrativa missförhållanden förelåg.

44. I sina synpunkter vidhöll klaganden sitt klagomål och drog slutsatsen att ombudsmannen har all information till hands för att fatta ett beslut.

Ombudsmannens bedömning efter hans vänliga lösningsförslag

45. Ombudsmannen noterade att Cedefop grundade sina argument för sin vägran att godta hans förslag till en vänskaplig lösning enbart på klagandens avtalsenliga rättigheter och skyldigheter.

46. Ombudsmannen noterade att de avtal som ingicks med klaganden 2004 och 2006 är identiska. Inget av avtalet gav klaganden en avtalsenlig rätt att få sitt namn angivet som upphovsman till en publikation. Avtalen tvingade emellertid inte *heller* Cedefop att citera klaganden som upphovsman till en publikation. Cedefop utnyttjade denna flexibilitet genom att först välja att citera klaganden som författare till 2004 års rapport och senare välja att utfärda nya citeringsregler under 2007, där det angavs att inga rapporter som Cedefop betalade skulle hänvisa till författarna. Inget av de alternativ som Cedefop valt gav upphov till ett avtalsbrott från Cedefops (eller klagandens sida).

47. Eftersom Cedefops beslut att ange klaganden som upphovsman till 2004 års rapport inte stred mot 2004 års tjänsteavtal, gjorde klaganden inte fel när den ansåg att 2006 års rapport, som han lämnade in i enlighet med ett identiskt tjänsteavtal, också gjorde det möjligt för Cedefop att anföra klaganden som upphovsman till 2006 års rapport.

48. Ombudsmannen ansåg att det var rimligt för klaganden att i god tro tro att Cedefop, precis som med 2004 års rapport, kunde välja att citera honom som författare till 2006 års rapport. Han erinrar i detta avseende om att 2006 års rapport lämnades in av klaganden i mars 2007, det vill säga sju månader innan Cedefop offentliggjorde sin nya referenspolicy. Det var ombudsmannens åsikt att Cedefop inte skulle påverka de författare som förlitade sig på den *gamla* praxisen när de producerade och lämnade in sina studier.

49. Ombudsmannen ansåg att det var rimligt för klaganden att förlita sig på Cedefops befintliga praxis när han i mars 2007 lade fram 2006 års rapport, men ombudsmannen var tvungen att understryka att den politik som gällde före oktober 2007 inte krävde att Cedefop *i samtliga fall skulle* nämna en författares namn på försättsbladet i sina publikationer. Som Cedefop har angett fattades före oktober 2007 beslut om att citera författare från fall till fall. Under denna period låg det således inom Cedefops utrymme för skönsmässig bedömning att citera upphovsmännens namn på försättsbladet i sina publikationer, eller att avstå från att göra detta. Ombudsmannen har emellertid konsekvent förklarat att ett utrymme för skönsmässig bedömning inte är detsamma som en godtycklig befogenhet. En administration som har ett utrymme för skönsmässig bedömning bör alltid kunna motivera varför den väljer ett visst alternativ på grundval av objektiva kriterier. Om Cedefop före oktober 2007 fattade beslut från fall till fall med avseende på återopande av upphovsmän eller inte, borde Cedefop i sig ha kunnat motivera dessa beslut på grundval av objektiva kriterier. Vikten av att kunna motivera sådana beslut på grundval av objektiva kriterier är att administrationen därigenom kan säkerställa att dess beslut vad gäller upphovsmän varken är diskriminerande eller oproportionerliga. Cedefop har emellertid i förevarande fall inte anfört några objektiva skäl till varför den inte hänvisade till klaganden som upphovsman till 2006 års rapport. [8] I stället har

Cedefop (felaktigt) endast åberopat den nya citeringspolicyn och en felaktig tolkning av sina avtalsförpliktelser för att motivera sin ståndpunkt gentemot klaganden. Som nämnts ovan bör i) den nya hänvisningspolicyn inte tillämpas retroaktivt på rapporter som lämnades in under den period då den gamla citeringspolicyn fortfarande var i kraft och ii) tjänstekontrakten inte tvingar Cedefop att inte citera författare på försättsbladet i sina publikationer.

50. Ombudsmannen avvisade Cedefops påstående att klaganden agerade i ond tro när han bestred tillämpningen av 2007 års citeringsbestämmelser på 2006 års rapport (se punkt 30 ovan). Cedefop grundade sitt påstående att klaganden agerade i ond tro på att tjänsteavtalen uttryckligen och uttömmande tillerkänner Cedefop immateriella rättigheter. Sökanden hävdade att eftersom klaganden var klart medveten om villkoren i avtalen, borde han inte ha handlat i god tro. Ombudsmannen noterade att klaganden var medveten om avtalsbestämmelserna i 2004 års tjänstekontrakt när han lämnade in 2004 års rapport. Detta avtal, som gav Cedefop de immateriella rättigheterna i förhållande till 2004 års rapport, hindrade inte Cedefop från att *välja* att åberopa klaganden som upphovsman till denna rapport. Cedefop utnyttjade denna avtalsflexibilitet för att citera klaganden som författare till 2004 års rapport. 2006 års tjänstekontrakt var identiskt med 2004 års tjänstekontrakt. Som sådan fanns det ingen anledning till att klaganden i god tro inte skulle ha förstått att Cedefop kunde och i själva verket också skulle citera honom som författare till 2006 års rapport.

51. När det gäller Cedefops "allvarliga tvivel" om klagandens intresse av en vänskaplig lösning (se punkt 42 ovan) ansåg ombudsmannen att ombudsmannen, långt ifrån att hysa tvivel om klagandens intresse av att anta en förlikningsresolution, konstaterade att klaganden faktiskt, när han informerades om ombudsmannens förslag till en vänskaplig lösning, uttryckte sitt samtycke till förslaget.

52. Under dessa omständigheter ansåg ombudsmannen att det var nödvändigt att bekräfta sina preliminära slutsatser om administrativa missförhållanden (se punkt 30 ovan) och att lägga fram ett förslag till rekommendation till Cedefop i syfte att undanröja det fall av administrativa missförhållanden som konstaterats i förevarande fall.

EUROPEISKA OMBUDSMANNENS FÖRSLAG TILL REKOMMENDATION

På grundval av sin undersökning av detta klagomål lade ombudsmannen fram följande förslag till rekommendation:

Cedefop bör erkänna klagandens författande av 2006 års rapport på samma sätt som den erkändes i 2004 års rapport och bör därför infoga en rättelse i alla versioner av studien som distribueras i framtiden.

De argument som lagts fram för ombudsmannen efter hans förslag till rekommendation

53. Cedefop godtog ombudsmannens förslag till rekommendation och gick med på att

genomföra det från och med den 20 januari 2010 genom att infoga en rättelse i alla kopior av studien som distribuerats efter detta datum.

54. Klaganden var nöjd med resultatet och tackade uppriktigt ombudsmannen och hans team.

Ombudsmannens bedömning efter hans förslag till rekommendation

Ombudsmannen välkomnar Cedefops godtagande av hans förslag till rekommendation.

B. Slutsats

På grundval av sin undersökning av detta klagomål avslutar ombudsmannen det med följande slutsats:

Cedefop har godtagit och vidtagit lämpliga åtgärder för att genomföra utkastet till rekommendation.

Klaganden och Cedefop kommer att informeras om detta beslut.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

Utfärdat i Strasbourg den 8 april 2010

[1] *Riktlinjer för kunskapssamhället: Trender, utmaningar och svar i hela Europa, en sammanfattande rapport från Cedefop, [den klagande, S.] och Cedefop Panorama-serien. 85, 2004 Luxemburg.*

[2] Tjänstekontrakt nr 2006–0078/AO/B/JWA/-RLAR/CouncilRes/011/06.

[3] *Från politik till praktik, en systemförändring till livslång vägledning i Europa*, Cedefop Panorama-serien. 149, 2008, Luxemburg.

[4] Se i detta avseende mål 159/82, *Verli-Wallace mot kommissionen*, REG 1983, s. 2711, punkt 8, Mål T-123/89, *Chomel mot kommissionen*, REG 1990, s. II-131, punkt 34, mål T-197/99, *Gooch mot kommissionen*, REGP 2000, s. I-A-271 och II-1247, punkt 53 och mål T-251/00, *Lagardère SCA och Canal+ SA mot Europeiska gemenskapernas kommission*, REG 2002, s. II-4825, punkt 139.

[5] Mål T-20/91, *Holtbecker mot kommissionen*, REG 1992, s. II-2599, punkt 53.

[6] Mål C-188/88, *NMB (Deutschland) GmbH mot kommissionen*, REG 1992, s. I-1689, punkt 53.

[7] Mål C-107/97, *Rombi & Arkopharama* , REG 2000, s. I-3367, punkt 66.

[8] I avsaknad av objektiva skäl som framförts av Cedefop anser ombudsmannen att det inte finns några sådana objektiva skäl. Ombudsmannen noterar att Cedefop däremot lade fram objektiva skäl i ett liknande ärende som hänskjutits till ombudsmannen, nämligen ärende 1874/2008/BB.